

საქმე # 150100118002594194
1/75-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი საქართველოს სახელ-თ

04 მარტი, 2019 წელ-

ქ. ახალქალაქი

ახალქალაქის რაიონულ- სასამართლო

მოსამართლე – მა----ზ ენ-----ე

სხდომის მდივანი – და--თ მე-----ე

ბრალდების მხარე

პრ--კურ--რი - გი-----ი ორ-----ე

დაცვის მხარე

ბრალდებულ- - სპ-----კ მნ-----ის ძე ტი-----ი (რუ----ის ფედერაციის მოქალაქე, პ/ნ 65# 1-----; დაბადებულ-: 02.03.196- წელ-, განა--ლება: საშუალო, დრ--ებით უმუშევარი, დაოჯახებულ-, ნასამართლობის მქონე, რეგისტრაციის მისამართი: რუ----ის ფედერაცია, ქალაქი: მო-----ი, ქუჩა/მასივი: კო-----ა, სახლ-/კორპუსის # 41, ბინის #8-; ფაქტობრივად მცხოვრები: ახალქალაქის რაიონი სოფელ- მო-----ი)

ადვოკატი - პა---ა მა-----ი, კა----რ ას-----ე, და--თ ლა----ე

თარჯიმანი - გა-----ნ გა-----ი

კვალ-ფიკაცია: საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 11¹-126-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „დ“ ქვეპუ-ქტი

სხდომის სახე - ღია

განსახილველ- საკითხი: ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის მიმართ სასამართლოს მიერ განაჩენის გამოტანა

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილ-:

1. სასამართლომ დაადგინა:

სპ-----კ ტი-----ი გასამართლებულ- იქნა 2018 წლ-ს 22 მაისს ახალქალაქის რაიონულ- სასამართლოს მიერ, სსკ-ის 11¹ 187-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-თ და სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვრა 3.000 ლარი. თბილ-სის სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლ-ს 19 სექტემბრის განაჩენით ახალქალაქის რაიონულ- სასამართლოს 2018 წლ-ს 22 მაისის განაჩენში სპ--- --კ ტი-----ის მიმართ შევიდა ცვლ-ლება და სპ-----კ ტი-----ი ცნობილ- იქნა დამნაშავედ საქ. სსკ-ის 11¹ 187-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-თ და სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვრა თა--სუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლ-ს ვადით. თბილ-სის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი საკასაციო წესით გასაჩივრებულ- იქნა სპ-----კ ტი-----ის კანონიერი ინტერესების დამცველ- ადვოკატის მიერ, ამ ეტაპზე საქმეზე სამართალწარმოება დასრულებულ- არ არის.

სპ-----კ ტი-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილ- და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლ-ა ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე, ან 120-ე მუხლ-თ გა--ვალ- სწინებულ- შედეგი, ჩადენილ- წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. სპ-----კ ტი-----ი სისტემატურად სცემდა მის არასრულწლოვან შვილს, 2005 წლ-ს 24 ივნისს დაბადებულ არ--ნ ტი-----ს. მა-- შორის 2018 წლ-ს ივნისის თვის შუა რიცხვებში, საღამოს, ახალქალაქის რაიონის სოფელ მო-----ში მდებარე, მა-- დრ--ებით საცხოვრებელ სახლში, სპ-----კ ტი-----მა ფეხის არეში ტელეფონის დამტენი სადენი დაარტყა არ--ნ ტი-----ს. ასევე 2018 წლ-ს 27 ივნისს, დაახლოებით 22:30 საა--ზე, სპ-----კ ტი-----მა ზურგის არეში ხელ- დაარტყა არ--ნ ტი-----ს, რის შემდეგაც არ--ნ ტი-----ი დაეცა ძირს, დაცემის შემდეგ სპ-----კ ტი-----მა არ--ნ ტი-----ს ფეხი ჩაარტყა მუცლ-ს არეში. ასევე, 2018 წლ-ს 28 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საა--ზე, სპ-----კ ტი-----მა ზურგის არეში ხელ- დაარტყა არ--ნ ტი-----ს, რის შემდეგაც კვლავ ცდილობდა მისი არასრულწლოვანი შვილ-სა--ვის სკამის დარტყმას, თუმცა არ--ნ ტი-----მა თავს გაქცევით უშველა. სპ-----კ ტი-----ის ზემოაღნიშნულმა ქმედებებმა გამოიწვია არასრულწლოვან არ--ნ ტი-----ის ტანჯვა.

3. ფაქტების დადგენა:

3.1. სასამართლო სხდომაზე საქმის არსებითი განხილვისას გამოკვლეულ- მტკიცებულებებით დასტურდება შემდეგი:

3.1.1. მოწმე ზვიად გვარამაძის ჩვენებით დგინდება, რ--მ მუშაობს შს

რაიონულ- სამმართველოს გამომძიებელად, ღამის 12 საა--ზე შეტყობინება შევიდა, რის საფუძველზეც გა--დნენ შემთხვევის ადგილზე, სოფელ მო-----ში, ტი-----ების ოჯახში და ოთახში ნახეს ქალბატონი ფლ----ა ტი-----ი, რ--მელ-ც ლოგინში იწვა სველ- და ატირებულ ბავშვს გულში იხუტებდა. გაირკვა რ--მ სპ-----კ ტი-----მა მეუღლეს ფლ----ა ტი-----მა მეუღლეს კამა--ის დრ--ს წყალ- შეასხა, ბავშმა არ--ნ ტი-----მა დედას დაუჭირა მხარი და ს.ტი-----მა ბავშვისა--ვის სკამის სრ--ლა დააპირა, მაგრამ მამამისმა მნ-----ტი-----მა ამის უფლება არ მისცა. ბავშვი ნაცემი იყო და დაზიანებები ეტყობოდა, თავად სპ-----კ ტი-----ი კომპიუტერის წინ იჯდა და არაყს სვამდა. იგი აგრესიულად იყო განწყობილ-, ოჯახის წევრების და პოლ-ციელების მიმართაც და ამ უკანასკნელებს ეუბნეოდა აქ რატომ მოხვედით, ჩემი ოჯახის საქმეებში რატომ ერევითო. აგრესიისაგან თა--ს არიდების მიზნით დედა-შვილ- და სპ-----კ ტი-----ი სხვადასხვა მანქანებით გადაიყვანეს პოლ-ციის განყოფილებაში.

3.1.2. მოწმე სპ-----კ ხე-----ის ჩვენებით დგინდება, რ--მ იგი არის შს რაიონულ- სამმართველოს ბარალეთის განყოფილების უფრ--სი. შეტყობინება მიიღეს სოფელ მო-----იდან ოჯახური ძალადობის ფაქტზე, გა--დნენ ადგილზე და ნახეს, რ--მ ფლ----ა ტი-----ი ლოგინში იწვა სველ-, ბავშვს იხუტებდა, რ--მელ-ც ტირ--და. ფლ----აც გაფითრებულ- იყო, კანკალებდა და ტირ--და. ცნობილ- გახდა, რ--მ სპ-----კ ტი-----მა ფლ----ას კამა--ის დრ--ს წყალ- შეასხა, ბავშვმა დედას დაუჭირა მხარი და ს.ტი-----მა ბავშვისთვის სკამის სრ--ლა დააპირა, მაგრამ მამამისმა არ დაანება. ბავშვი მანამდეც ეცემა და თავზე დაზიანებები ეტყობოდა. თავად სპ-----კ ტი-----ი კომპიუტერის წინ იჯდა და არაყს სვამდა. სპ-----კ ტი-----ის მამამ მნ-----ტი-----მა მა-- უთხრა, რ--მ სპ-----კმა ბავშვს სცემაო. ს.ტი-----ი აგრესიულად იყო განწყობილ-, თქვენ ვინ ხართ, აქ რატომ მოხვედითო პოლ-ციელებს ეუბნეოდა. ს.ხე-----ი ერთი საა--ით დარჩა ადგილზე, შემდეგ მანქანა მივიდა და დედა-შვილ- განყოფილებაში გადაიყვანეს.

3.1.3. მოწმის სახით დაკითხულ- სსიპ ლევან სამხარაულ-ს სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ერ--ვნულ- ბიურ--ს ფსიქიატრიულ- ექსპერტიზის დეპ-----მენტის ფსიქოლოგის მან--ა ბრ-----ის ჩვენებით მან დაადასტურა მის მიერ გაცემულ- ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა, რ--მლ-ს თანახმადაც არ--ნ ტი-----ის ექსპერიმენტულ-ფსიქოლოგიური კვლევის შედეგებით დგინდება, რ--მ სპ-----კ ტი-----ის ქმედებით არ--ნ ტი-----მა განიცადა ფსიქოლოგიური ტანჯვა. ექსპერტის განმარტებით ბავშვის დეპრესია ნორმის ზღვარზეა, რეალურად ბავშვი არ იტყუებოდა, პირიქით მამის დაცვას ცდილობდა, „სვამდა და იმიტომ იქცეოდა ასეო“, ექსპერტის მიერ ბავშვი უშუალოდ იქნა გამოკითხულ- სოციალური მუშაკის თანდასწრებით. ბავშმა ექსპერტთან დაადასტურა, რ--მ მამის მიერ ცემის შედეგად განიცადა ფიზიკური ტკივილ-.

3.1.4. მოწმის სახით, გამოკითხულ- სამცხე-ჯავახეთის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის განყოფილების ექსპერტის და--ო მე-----ის ჩვენებით მან დაადასტურა მის მიერ გაცემულ- სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, რ--მლ-ს თანახმადაც „არ--ნ ტი-----ის სხეულზე არსებულ- სისხლნაჟღენთები მიყენებულ-ა რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით და ეკუთვნის სხეულ-ს დაზიანება--ა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით აღნიშნულ-დაზიანებები არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.“ კერძოდ, სასამართლო პრ--ცესზე ექსპერტმა განმარტა, რ--მ დაზიანების არსიდან გამომდინარე არ იყო გამორიცხულ- რ--მ ბავშვს ეს დაზიანება მიეღო 2018 წლ-ს 28 ივნისს.

3.1.5. მოწმე სე---კ მა-----ის ჩვენებით დგინდება, რ--მ იგი არის შს რაიონულ- სამმართველოს გამომძიებელ-. უშუალოდ მის მიერ იქნენ გამოკითხულნი იქნენ არასრულწლოვანი არ--ნ ტი-----ი, ფლ----ა ტი-----ი და ბავშვის პაპა მნ----- ტი-----ი. ბავშვი ძალ-ან შეშინებულ- და დაბნეულ- იყო, თქვა რ--მ მამამ იძალადა მასზე სახლში, ასევე იძალადა დედაზეც. გამოკითხვას ესწრებოდა არასრულწლოვანის კანონიერი წარმომადგენელ- - დედა ფლ----ა ტი-----ი. ძალადობის ფაქტი დედამ და პაპამაც დაადასტურეს. მა--ი განმარტებთ სპ-----კ ტი-----მა ბავშვს ხელ- დაარტყა და სკამის დარტყმაც უ-დოდაო, მაგრამ პაპამ - მნ----- ტი-----მა არ დაანებაო. სპ-----კ ტი-----ი სიმთვრალეზე შეამოწმეს და დაუდგინდა 3,793 პრ--მილე. სპ-----კ ტი-----იც იქნა გამოკითხულ-, მან შვილთან კონფლ-ქტი დაადასტურა, მაგრამ ფიზიკური ძალადობის ფაქტი უარყო.

3.1.6. მოწმე ორ--მ ტი-----ის ჩვენებით იგი არის სპ-----კ ტი-----ის დედა. მისი ჩვენებით არასოდეს დაუ-ახავს რ--მ მის შვილს სპ-----კ ტი-----ს ეცემოს არ--ნი. ასეთი რამე გამორიცხულ-ა. ბავშვი დედას ელოდებოდა და აგრესიულ- იყო. ბავშვმა უთხრა რ--მ დედასთან წასვლა უ-დოდა და იტყუებოდა ვითომ მამამ სცემა. რ--დესაც სპ-----კი დაიჭირეს ბავშმა ბებიას უთხრა, რ--მ დედასთან საბერძნეთში წასვლა უ-დოდა და ამიტომ მოიგონა ტყუილ- ვითომ მამამისმა სცემა.

3.1.7. მოწმე ჰო-----მა აზ-----ის ჩვენებით დგინდება, რ--მ იგი არის ფლ--- -ა ტი-----ის და და არასრულწლოვანი არ--ნ ტი-----ის დეიდა. მისი ჩვენებით ფლ----ა და სპ-----კი 1999 წელს დაოჯახდნენ, მა-- თანაცხოვრების პერიოდში შეეძინა-- სამი შვილ- ნუ-ე, ოლ-ა და არ--ნ ტი-----ები. დაახლოებით 8 წელ-ა მეუღლეები ერთად აღარ ცხოვრ--ბენ. მა--ი შეთანხმების თანახმად ნუ-ე და ოლ-ა ტი-----ები დარჩნენ დედასთან, ხოლო არ--ნ ტი-----ი დარჩა მამასთან. 2010 წელს ფლ----ა საცხოვრებლად საბერძნეთში გადა--და და თან წაიყვანა ნუ-ე და ოლ-ა, ხოლო სპ-----კ ტი----- -ი და არ--ნ ტი-----ი საცხოვრებლად გადა--დნენ რუ----ის ფედერაციაში, ისინი დრ--თა განმავლობაში ჩამოდიოდნენ ხოლმე ახალქალაქის რაიონის სოფელ მო-----ში სპ-----კის მამისეულ სახლში. 24 ივნისს ფლ----ა ჩამოვიდა

საბერძნეთიდან და იგი წა--და სოფელ მო-----ში სპ-----კ ტი-----თან, სადაც ღამით დარჩა, ხოლო 25 ივნისს მის მამამთილთან მნ----- ტი-----ტან ერთად მივიდა იგი პ.აზ-----თან სოფელ ვა-----ში სტუმრად. ფლ-----ას თან ახლდა არ--ნ ტი-----იც. ფლ-----ა და არ--ნი ღამით იქ დარჩნენ, ხოლო მნ-----ი კი დაბრუ--და უკან სახლში. მა--ი სტუმრად ყოფნისას შეიტყო პო-----მამ რ--მ სპ-----კ ტი-----ი არ--ნს სისტემატიურად სცემდა და ა--წრ--ებდა, რაც მნ----- ტი-----მაც დაადასტურა. აღნიშნულ- მიზეზის გამო ფლ-----ას არ--ნის წაყვანა უ-დოდა მასთან ერთად საბერძნეთში და თავად ბავშვიც ამბობდა რ--მ არ სურდა მამასთან დარჩენა, რადგანაც ეშინოდა მისი.

3.1.8. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსის 243-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს თანახმად გამოქვეყნდა გარდაცვლ-ლ- **მნ----- ტი-----ის** ჩვენება, რ--მლ-ს თანახმადაც იგი იყო ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის მამა. სპ-----კ ტი-----ი დაოჯახებულ- იყო ფლ-----ა ტი-----ზე, ქორწინების პერიოდში მა-- შეეძინა-- სამი შვილ- ნუ-ე, ოლ-ა და არ--ნ ტი-----ები. სპ-----კი ხშირად სვამდა ალკოჰოლურ სასმელს და დაახლოებით 8 წელ-ა მეუღლეები ერთად აღარ ცხოვრ--ბენ. მა--ი შეთანხმების თანახმად ნუ-ე და ოლ-ა ტი-----ები დარჩნენ დედასთან, ხოლო არ--ნ ტი-----ი დარჩა მამასთან. 2010 წელს ფლ-----ა საცხოვრებლად საბერძნეთში გადა--და და თან წაიყვანა ნუ-ე და ოლ-ა, ხოლო სპ-----კ ტი-----ი და არ--ნ ტი-----ი საცხოვრებლად გადა--დნენ რუ-----ის ფედერაციაში, ისინი დრ--თა განმავლობაში ჩამოდიოდნენ ხოლმე ახალქალაქის რაიონის სოფელ მო-----ში სპ-----კის მამისეულ სახლში. 2018 წლ-ს აპრილ-ს თვეში სპ-----კი შვილთან ერთად ჩა--და მამასთან და დარჩა იქ საცხოვრებლად. ს.ტი-----ი ყოველდღე სვავდა და თავს ვერ აკონტრ--ლებდა, რის თაობაზეც ხშირად მოსდიოდა მამასთან კამა--ი, 2018 წლ-ს ივნისის შუა რიცხვებში, საღამო ხანს იგი ნასვამი იყო, ხელში ეჭირა ტელეფონის სატენი. ამ დრ--ს არ--ნ ტი-----ი იჯდა კომპიუტერთან და თამაშობდა, რა დრ--საც სპ-----კმა მას ტელეფონის სატენის კაბელ- დაარტყა ფეხში, რაზეც ბავშმა დაიწყო ტირილ-. 2018 წლ-ს 23 ივნისს ფლ-----ა ტი-----ი ჩამოვიდა საბერძნეთიდან არ--ნ ტი-----ის წასაყვანად, მაგრამ სპ-----კ ტი-----ი წინააღმდეგი იყო, ეკამა--ებოდა და ეუბნებოდა რ--მ ბავშვს ვერ წაიყვანდა. ფლ-----ა საბერძნეთიდან ჩამოსვლ-ს შემდეგ მა--თან ცხოვრ--ბდა სახლში. 27 ივნისს ფლ-----ა და არ--ნი იმყოფებოდნენ სტუმრად ფლ-----ას დასთან სოფელ ვა-----ში, რ--დესაც იქიდან დაბრუ--დნენ არ--ნმა თქვა რ--მ მოეწონა დეიდასთან ვა-----ში ყოფნა, რაზეც სპ-----კ ტი-----ი გაბრაზდა და დაიწყო გინება, ბავშვი კი ტირ--და. 28 ივნისს, დაახლოებით 22:30 საა--ზე, რ--დესაც ეძინა-- მ.ტი-----მა გაიგონა ფლ-----ას ყვირილ-ს ხმა, რ--მელ-ც სპ-----კს ეუბნებოდა წყალ- რატომ დამასხიო და ბავშვს თა-- დაანებეო, მნაცავი შევიდა ოთახში და დაინახა რ--მ ფლ-----ა სველ- იწვა საწოლში, ხოლო არ--ნი ოთახიდან გამორბოდა, რ--მელსაც სპ-----კი მისდევდა და ცდილობდა მისთვის სკამის დარტყმას, ამ დრ--ს მნ-----ი არ--ნს წინ ჩაუდგა. ამის შემდეგ ფლ-----ა ტი-----მა დარეკა პოლ-ციაში. ცოტა ხანში მა--თან პოლ-ცია მივიდა და სპ-----კი წაიყვანეს,

შემდეგ კი მას დაურეკეს და შეატყობინეს, რ--მ სპ-----კ ტი-----ი დაკავებულ- იყო ოჯახური ძალადობის ბრალდებით.

3.1.9. ბრალდებულ- სპ-----კ ტი-----ი წარდგენილ ბრალდებას არ აღიარებს და განმარტავს რ--მ იგი მეუღლესთან ფლ----ა ტი-----თან ფაქტიურად განქორწინებულ-ა. 2010 წელს ფლ----ა წა--და საბერძნეთში ნა--ესავეების სანახავად, გოგოები წაიყვანა, ხოლო ბიჭი კი არ გაჰყვა. ბავშვი ჩაკეტილ- და ძნელად აღსაზრდელ- იყო, დედა და დები ენატრებოდა. მართალ-ა მას სჯიდა მაგრამ ფიზიკურად არასოდეს შეხებია. მო----ში ყოფნის დრ--ს 2017 წლ-ს ნოემბრის ბოლოს არ უჯერებდა, ტელეფონზე რეკავდა დებთან უ-დოდა ყოფნა და სახლ-დან გაიპარა. პოლ-ციამ იპოვა და ბავშვთა სახლში წაიყვანა. 3 თვის შემდეგ დააბრუ-ეს ბავშვთა სახლ-დან. 2018 წლ-ს აპრილ-ს თვეში იგი არ--ნ ტი-----თან ერთად სოფელ მო-----ში დაბრუ-დნენ მამისეულ საცხოვრებელ სახლში. რაც შეეხება ბავშვზე ძალადობის ფაქტს იგი არ ადასტურებს, მართალ-ა უსაყვედურა კომპიუტერთან დიდხანს ჯდომის გამო, მაგრამ ფიზიკურად არ შეხებია. მანვე განმარტა, რ--მ ბავშვი და--რგუ-ულ-ა და იტანჯება არა იმის გამო, რ--მ თვითონ ძალადობს მასზე, არამედ იმის გამო, რ--მ წლების განმავლობაში დედა ჰპირდებოდა თა--სთან წაყვანას და რეალურად კი არ ჩამოდიოდა საქართველოში და არ ნახულობდა შვილს. ბრალდებულს მიაჩნია, რ--მ ბავშვი იტანჯებოდა დედის უყურადღებობის გამო.

კანონით მინიჭებულ- უფლებით ისარგებლეს მოწმე ფლ----ა ტი-----მა (დაზარალებულ- არასრულწლოვანი არ--ნ ტი-----ის კანონიერი წარმომადგენელ-, დედა) და დაზარალებულმა არასრულწლოვანმა არ--ნ ტი-----მა და სასამართლო განხილვისას არ მისცეს ჩვენება მა--ი ახლო ნა--ესა--ს - მეუღლ-სა და მამის (ბრალდებულ- სპ-----კ ტი-----ი) წინააღმდეგ. სასამართლოს მიაჩნია, რ--მ ამ შემთხვევაში განსაკუთრებულ- ყურადღება უ-და მიექცეს მოწმისა და დაზარალებულ-ს პოზიციის მიღმა (უარი ჩვენების მიცემაზე) არსებულ მოტივებს, რაც განპირ--ბებულ-ა იმით, რ--მ აღნიშნულ-სისხლ-ს სამართლ-ს განხილვის პარალელურად სასამართლოს წარმოებაში იყო # 2/156-18 სამოქალაქო საქმე ფლ----ა ტი-----ის სარჩელ-სა გამო მოპასუხე სპ-----კ ტი-----ის მიმართ მშობლ-ს წარმომადგენლობითი უფლების ნაწილობრივ შეზღუდვის მოთხოვნით. საქმის მომზადების სტადიაზე, მხარეები შეთანხმდნენ და არასრულწლოვანი შვილ-ს არ--ნ ტი-----ის საუკეთესო ინტერესების გა--ვალ-სწინებით ბავშვის საცხოვრებელ ადგილად განისაზღვრა დედის საცხოვრებელ- ადგილ- და და--ს არ არსებობის გამო მოსარჩელემ სარჩელ- უკან გაიხმო. სწორედ აღნიშნულ- შეთანხმების სანაცვლოდ ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის წინააღმდეგ ჩვენების მიცემაზე უარი განაცხადეს მოწმე ფლ----ა ტი-----მა და დაზარალებულმა არ--ნ ტი-----მა.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლ-ს თანახმად გამამტყუ-ებელ- განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისა--ვის საჭირ--ა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობა. მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობა უ-და იყოს ერთმანეთთან შეთანხმებულ- ანუ მტკიცებულებებს შორის უ-და არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი, უ-და იყოს აშკარა ანუ ერთმანეთთან შეთანხმებულ- მტკიცებულებები აშკარად უ-და ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მა--ში ეჭვის შეტანის გონივრულ- საფუძველ- არ უ-და არსებობდეს. მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობა პირდაპირ და ცალსახად უ-და ადგენდეს ფაქტებს და პირის ბრალეულობას, სწორედ ამ პირის მიერ დანაშაულ-ს ჩადენის, მოტივს, მიზანს, განზრახვას და ა.შ. გარდა ამისა, მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობა უ-და იყოს დამაჯერებელ- ანუ ერთმანეთთან შეთანხმებულ-, აშკარა და უტყუარი მტკიცებულებები უ-და იყოს დამაჯერებელ- ობიექტური, ნეიტრალური პირისა--ვის, რა--ა ეს პირი დარწმუნ-დეს სწორედ ბრალდებულ-ს მიერ დანაშაულ-ს ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალ- უ-და იყოს, რ--მ რაიმე გონივრულ ეჭვს ან ვარაუდს არ უ-და იწვევდეს ბრალდებულ-ს მიმართ. მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობა, რ--მელ-ც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს არ უ-და ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რ--მლებიც დანაშაულ-ს ჩამდენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლ-ს 22 იანვრის #1/1/548 გადაწყვეტილების თანახმად: სისხლ-ს სამართლ-ს საქმეში შესაძლოა არსებობდეს ირიბი ჩვენება, რ--მელ-ც განსხვავებულ- გარემოებების დასამტკიცებლად იქნება წარმოდგენილ- და რ--მელ-ც სხვა რელევანტურ ინფორმაციასთან ერთად შექმნის მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობას. ირიბი ჩვენება, რ--გორც ერთ-ერთი მტკიცებულება, შესაძლოა პირდაპირ მიუთითებდეს ბრალდებულ-ს მიერ დანაშაულ-ს ჩადენის ფაქტზე ან იყოს „დამხმარე“ ხასია--ის, ადასტურებდეს საქმისა--ვის მნიშვნელოვან „გვერდით“ ფაქტს ან გარემოებას. კონსტიტუციის მე-40 მუხლ-ს მე-3 პუ-ქტის მოთხოვნების უზრუნველსაყოფად განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი ხდება ასეთი ჩვენების სა--ანადო შემოწმება, ამიტომ კანონი მკაფიოდ უ-და განსაზღვრავდეს, თუ რა შემთხვევებშია დასაშვები ირიბი ჩვენების გამოყენება, მკაცრი და ზედმიწევნით ზუსტი უ-და იყოს მისი დასაშვებობის პირ--ბები. რამდენადაც მაღალ-ა ირიბი ჩვენების საფუძველ- მიღებულ- ინფორმაციის მნიშვნელობა ბრალ-ს დადასტურების საკითხში, მით უფრ-- მნიშვნელოვანი ხდება წესი, რ--მელ-ც ასეთი ჩვენების გამოყენებას შესაძლებელს ხდის. საკონსტიტუციო სასამართლო არ გამორიცხავს გამონაკლ-ს შემთხვევებში ირიბი ჩვენების გამოყენების მართლზომიერებას. ასეთი გამონაკლ-სის დაშვება შესაძლოა გამართლებულ- იყოს, თუ არსებობს ობიექტური მიზეზი. გამონაკლ-ს შემთხვევებში სასამართლო უფლებამოსილ- უ-და იყოს შეაფასოს ირიბი

ჩვენების დასაშვებობისა და მისი გამოყენების აუცილებლობა. აუცილებლობა შეიძლება წარმოიშვას, რ--დესაც ინფორმაციის ავტორი თავად ვერ ახერხებს ან არ სურს ჩვენების მიცემა და ამისა--ვის მნიშვნელოვანი მიზეზი არსებობს. ვინაიდან სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსი ადგენს ირიბი ჩვენების ზოგად დასაშვებობას, მისი გამოყენება შეიძლება მოხდეს იმ შემთხვევაშიც, რ--დესაც მართლმსაჯულების ინტერესებიდან გამომდინარე ამის აუცილებლობა არ არსებობს.

კონკრეტულ სისხლ-ს სამართლ-ს საქმესთან მიმართებაში, სასამართლოს მიაჩნია, რ--მ სპ-----კ ტი-----ის ბრალდების სისხლ-ს სამართლ-ს საქმე წარმოადგენს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლ-ს 22 იანვრის #1/1/548 გადაწყვეტილებით გა--ვალ-სწინებულ სწორედ იმ გამონაკლ-ს შემთხვევას, რ--მელ-ც არ გამორიცხავს ირიბი ჩვენების გამოყენების მართლზომიერებას და გამართლებულად მიიჩნევს აღნიშნულს, ვინაიდან სასამართლოს აზრით არსებობს ობიექტური მიზეზი რის გამოც შეუძლებელ- აღმოჩნდა იმ პირების (ფლ----ა და არ--ნ ტი-----ების) დაკითხვა, რ--მელთა სიტყვებსაც ემყარება ირიბი ჩვენებები და ვინაიდან ეს აუცილებელ-ც არის მართლმსაჯულების ინტერესებიდან გამომდინარე, კერძოდ: ფლ----ა ტი-----მა (ბრალდებულ-ს მეუღლე) და არ--ნ ტი-----მა (ბრალდებულ-ს შვილ-) არ ისურვეს ჩვენების მიცემა ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის წინააღმდეგ და ამისა--ვის გააჩნდა-- მნიშვნელოვანი მიზეზი - აღნიშნულ- სისხლ-ს სამართლ-ს განხილვის პარალელურად სასამართლოს წარმოებაში იყო # 2/156-18 სამოქალაქო საქმე ფლ----ა ტი-----ის სარჩელ-სა გამო მოპასუხე სპ-----კ ტი-----ის მიმართ მშობლ-ს წარმომადგენლობითი უფლების ნაწილობრივ შეზღუდვის მოთხოვნით. საქმის მომზადების სტადიაზე, მხარეები შეთანხმდნენ და არასრულწოვანი შვილ-ს არ--ნ ტი-----ის საუკეთესო ინტერესების გა--ვალ-სწინებით ბავშვის საცხოვრებელ ადგილად განისაზღვრა დედის საცხოვრებელ- ადგილ- და და--ს არ არსებობის გამო მოსარჩელემ სარჩელ-უკან გაიხმო. სწორედ აღნიშნულ- შეთანხმების სანაცვლოდ ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის წინააღმდეგ ჩვენების მიცემაზე უარი განაცხადეს მოწმე ფლ----ა ტი-----მა და დაზარალებულმა არ--ნ ტი-----მა.

მართალ-ა ზვიად გვარამაძისა და სპრტაკ ხე-----ის ჩვენებები ირიბი მტკიცებულებებია და „დამხმარე“ ხასია--ის მტკიცებულებებს წარმოადგენს, მაგრამ აღნიშნულ- საქმისა--ვის მა-- განსაკუთრებულ- მნიშვნელობა ენიჭება--. პოლ-ციელები შემთხვევის ადგილზე გამოცხადდნენ რამდენიმე წუთში, მა-- პირადად ნახეს ატირებულ- და ნაცემი ბავშვი, მომხდარის შესახებ მყისიერად მიიღეს ასევე ინფორმაცია ბრალდებულ-ს მამისგან მნაცკა ტი-----ის და ბავშვის დედისგან ფლ----ა ტი-----ისაგან, მა--ვე პირადად ნახეს მთვრალ- და აგრესიულ- სპ-----კ ტი-----ი და იმის გამო, რ--მ ბრალდებულს არ გაეგრძელებინა ძალადობა შვილ-ს

ან მეუღლ-ს მიმართ იძულებულები გახდნენ სხვადასხვა მანქანით გადაეყვანა-- ისინი პოლ-ციის განყოფილებაში. ამდენად მა-- მყისიერი შემხებლობა ჰქონდა-- დაზარალებულ არ--ნ ტი-----თან, მოწმე ფლ----ა ტი-----თან და მნ----- ტი-----თან და ამ გარემოებებთან მიმართებაში რაც მა--ნახეს ისინი პირდაპირი მოწმეებიც არიან. მა--ი ჩვენები სასამართლოს მიერ სა--ანადოდ შემოწმებულ-ა და მიაჩნია, რ--მ ხსენებულ- ჩვენებები სანდო და სარწმუნო-ა, არ არსებობს მა-- სისწორეში ეჭვის შეტანის საფუძველ-.

რაც შეეხება მოწმეების გამომძიებელ სე---კ მა-----ისა და დაზარალებულ არ--ნ ტი-----ის დეიდის ჰო-----მა აზ-----ის ჩვენებებს, ისინი „დამხმარე“ ხასია--ის ირიბი მტკიცებულებებია, ხსენებულ- ჩვენებები სანდო და სარწმუნო-ა, არ არსებობს მა-- სისწორეში ეჭვის შეტანის საფუძველ-.

„პირდაპირ“ მტკიცებულებად უ-და ჩაითვალოს გარდაცვლ-ლ- **მნ----- ტი-----ის** (ბრალდებულ-ს მამა) ჩვენება, რ--მელ-ც საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსის 243-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს თანახმად გამოქვეყნდა. აღნიშნულ- ჩვენების თანახმად მნ----- ტი-----ი 2018 წლ-ს 28 ივნისს, დაახლოებით 22:30 საა--ზე, უშუალოდ შეესწრ-- სპ-----კ ტი-----ის მხრიდან არასრულწლოვან არ--ნ ტი-----ზე ძალადობის ფაქტს, კერძოდ რ--დესაც ეძინა-- მ.ტი-----მა გაიგონა ფლ----ა ტი-----ის ყვირილ-ს ხმა, რ--მელ-ც სპ-----კს ეუბნეოდა წყალ- რატომ დამასხიო და ბავშვს თა-- დაანებო, მნაცაკი შევიდა ოთახში და დაინახა რ--მ ფლ----ა სველ- იწვა საწოლში, ხოლო არ--ნი ოთახიდან გამორბოდა, რ--მელსაც სპ-----კი მისდევდა და ცდილობდა მისთვის სკამის დარტყმას, რა დრ--საც მნ-----ი არ--ნ ტი-----ს წინ ჩაუდგა და არ მისცა სპ-----კს საშუალება, რ--მ მისთვის დაერტყა.

სასამართლო ოჯახური ძალადობის დანაშაულ-ს კონსტრუქციიდან გამომდინარე, სავალდებულოდ მიიჩნევა დაზარალებულ-ს მხრიდან იმის გარკვევას, განიცადა თუ არა მან ფიზიკური ტკივილ- ან ტანჯვა, რაც ხშირ შემთხვევაში დაზარალებულ-ს მიერ გაკეთებულ- შეფასების მიხედვით დგინდება, ანუ ემყარება ე.წ. სუბიექტურ ტესტს, თუმცა აღნიშნულ- ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში მართებულად არ უ-და ჩაითვალოს და შეფასება უ-და მოხდეს ე.წ. ობიექტური ტესტირებით, ანუ იმის დადგენით, მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში პირი ობიექტურად განიცდიდა თუ არა ფიზიკურ ტკივილს ან ტანჯვას. მოცემულ შემთხვევაში, მართალ-ა სასამართლო სხდომაზე არასრულწლოვან დაზარალებულს განცდილ ფიზიკურ ტკივილთან დაკავშირებით არ უსაბრია (ისარგებლა უფლებით არ მიეცა ბრალდებულ- მამის წინააღმდეგ ჩვენება) თუმცა ამ შემთხვევაში მხოლოდ მისი სუბიექტური აღქმა არ შეიძლება იყოს დანაშაულებრივი ქმედების განმსაზღვრელ-, რადგან ამ დრ-- იარსებებს რეალური საშიშრ--ება მცდარი გადაწყვეტილების მიღების. იმ ფაქტს, რ--მ დაზარალებულმა არასრულწლოვანმა არ--ნ ტი-----მა მართლაც განიცადა ფიზიკური ტკივილ- და ტანჯვა ადასტურებს მოწმის სახით, დაკითხულ- სსიპ ლევან სამხარაულ-ს სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ერ--ვნულ- ბიურ--ს

ფსიქიატრიულ-ექსპერტიზის დეპ-----მენტის ფსიქოლოგის მან--ა ბრ----ის ჩვენება, რ--მელ-ც „პირდაპირ“ მტკიცებულებებზე უ-და ჩაითვალოს და რ--მლ-ს თანახმადაც არ--ნ ტი-----ის ექსპერიმენტულ-ფსიქოლოგიური კვლევის შედეგებით დგინდება, რ--მ სპ-----კ ტი-----ის ქმედებით არ--ნ ტი-----მა განიცადა ფსიქოლოგიური ტანჯვა. ექსპერტის განმარტებით ბავშვის დეპრესია ნორმის ზღვარზეა, რეალურად ბავშვი არ იტყუებოდა, პირიქით მამის დაცვას ცდილობდა, „სვამდა და იმიტომ იქცეოდა ასეო“, ექსპერტის მიერ ბავშვი უშუალოდ იქნა გამოკითხულ-სოციალური მუშაკის თანდასწრებით. ექსპერტის ჩვენებით ბავშვმა გამოკითხვისას დაადასტურა, რ--მ მამის მიერ ცემის შედეგად განიცადა ფიზიკური ტკივილ-ც.

ამასთან, სამცხე-ჯავახეთის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის განყოფილების ექსპერტის და--ო მე-----ის ჩვენებით მან დაადასტურა მის მიერ გაცემულ-სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, რ--მლ-ს თანახმადაც „არ--ნ ტი-----ის სხეულზე არსებულ-სისხლნაჟღენთები მიყენებულ-ა რაიმე მკვრივი ბლავგი საგნის მოქმედებით და ეკუთვნის სხეულ-ს დაზიანება--ა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით აღნიშნულ-დაზიანებები არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.“ კერძოდ, ექსპერტმა დაადასტურა, რ--მ სხეულზე არსებულ-დაზიანებები ბავშვს შეიძლება მიეღო 2018 წლ-ს 28 ივნისს.

სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულ-ს დედის ორ--მ ტი-----ის ჩვენებაზე, რ--მელმაც კატეგორიულად გამორიცხა ბრალდებულ-ს მხრიდან შვილ-ს ფიზიკური დასჯა, მხედველობაშია მისაღები ის გარემოება რ--მ მოწმე ორ--მ ტი-----ი ცხოვრ--ბს ცალკე, იგი ფიზიკურად ვერ ნახავდა 28 ივნისს ბავშვის ცემას, რის გამოც მისი ჩვენება სასამართლოს არ მიაჩნია სანდოდ და მიზნად ისახავს შვილ-სა--ვის პასუხისმგებლობისაგან თა--ს არიდებას, ამის გამო მოწმე ორ--მ ტი-----ის ჩვენება არ შეიძლება განხილულ-იქნეს არც ბრალ-ს დამადასტურებელ და არც ბრალ-ს გამომრიცხავ მტკიცებულებად.

ზემოაღნიშნულ-მსჯელობიდან გამომდინარე სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რ--მ ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის მხრიდან არასრულწლოვან დაზარალებულ არ--ნ ტი-----ის მიმართ არაფრით არ დასტურდება 2018 წლ-ს ივნისის თვის შუა რიცხვებიდან 2018 წლ-ს 28 ივნისამდე პერიოდში განხორციელებულ-ძალადობის ხშირი ხასია--ი, რაც თა--ს თავში მოიცავს ქმედების არაერთგვარადას, კერძოდ სისტემატიური ცემის ფაქტი, სასამართლოს პირდაპირი და ირიბი მტკიცებულებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, დადასტურებულად მიაჩნია მხოლოდ 2018 წლ-ს 28 ივნისის ფაქტი, კერძოდ ის რ--მ ბრალდებულმა სპ-----კ ტი-----მა ფიზიკურად იძალადა არასრულწლოვან შვილზე. შესაბამისად ბრალდებულ სპ-----

კ ტი-----ის ქმედება გა--ვალ-სწინებულ- სამართლ-ს კოდექსის 11¹-126-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „დ“ ქვეპუ-ქტიდან უ-და გადაკვალ-ფიცირდეს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 126¹ მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუ-ქტზე, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და ფიზიკური ტკივილ- და რასაც არ მოჰყოლ-ა ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლ-თ გა--ვალ-სწინებულ- შედეგი, ჩადენილ- წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, რ--მელ-ც სანქციის სახით ითვალ-სწინებს საზოგადოებისა--ვის სასარგებლო შრ--მას ვადით ორასიდან ოთხას საა--ამდე ან თა--სუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

3.1.10. ბრალდებულ- სპ-----კ ტი-----ი თავს დამნაშავედ არ ცნობს წარდგენილ ბრალდებაში და ითხოვს გამართლებას.

4. სასამართლოს მიერ დამტკიცებულად მიჩნეულ- ქმედების კვალ-ფიკაცია:

ზემოაღნიშნულ- ფაქტებისა და მტკიცებულებების ერთობლ-ვი ანალ-ზით სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რ--მ სპ-----კ ტი-----მა, 2018 წლ-ს 28 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საა--ზე, ზურგის არეში ხელ- დაარტყა არ--ნ ტი-----ს, რის შემდეგაც კვლავ ცდილობდა მისი არასრულწლოვანი შვილ-სა--ვის სკამის დარტყმას, თუმცა არ--ნ ტი-----მა თავს გაქცევით უშველა. სპ-----კ ტი-----ის ზემოაღნიშნულმა ქმედებებმა გამოიწვია არასრულწლოვან არ--ნ ტი-----ის ტანჯვა და ფიზიკური ტკივილ-.

ამდენად, ბრალდებულმა ჩაიდინა დანაშაულ- გა--ვალ-სწინებულ- საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუ-ქტით, რის გამოც, იგი აღნიშნულ- კვალ-ფიკაციით უ-და იქნეს ცნობილ- დამნაშავედ და მის მიმართ გამოტანილ- უ-და იქნას გამამტყუ-ებელ- განაჩენი.

5. სამართლებრივი შეფასება:

4.1. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსის მე-13 მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს შესაბამისად, გამამტყუ-ებელ- განაჩენი უ-და ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობას, რ--მელ-ც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

დადგენილ- გარემოებიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რ--მ **სპ-----კ ტი-----ის** ბრალეულობაში ეჭვის შეტანის საფუძველ- არ არსებობს.

სასამართლო მიუთითებს, რ--მ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ- მტკიცებულებები (მოწმეების ზვიად გვარამაძის, სპ-----კ ხე-----ის, ჰო-----მა აზ-----ის, მნ----- ტი-----ის, სე----კ მა-----ის ჩვენებები და სასამართლო-სამედიცინო, აგრეთვე ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნები) მთლ-ანობაში წარმოადგენენ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და

დამაჯერებელ მტკიცებულება--ა ერთობლ-ობას, რ--მლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ სპ-----კ ტი-----ის ბრალეულობას.

5.2. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 126¹ მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუ-ქტი, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და ფიზიკური ტკივილ-, რასაც არ მოჰყოლ-ა ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლ-თ გა--ვალ-სწინებულ- შედეგი, ჩადენილ- წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, ითვალ-სწინებს - საზოგადოებისა--ვის სასარგებლო შრ--მას ვადით ორასიდან ოთხას საა--ამდე ან თა--სუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

დადგენილ-ა, რ--მ სპ-----კ ტი-----მა, 2018 წლ-ს 28 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საა--ზე, ზურგის არეში ხელ- დაარტყა არ--ნ ტი-----ს, რის შემდეგაც კვლავ ცდილობდა მისი არასრულწლოვანი შვილ-სა--ვის სკამის დარტყმას, თუმცა არ--ნ ტი-----მა თავს გაქცევით უშველა. სპ-----კ ტი-----ის ზემოაღნიშნულმა ქმედებებმა გამოიწვია არასრულწლოვან არ--ნ ტი-----ის ტანჯვა და ფიზიკური ტკივილ-.

მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში, ჩადენილ დანაშაულებრივ ქმედებაში არსებობს მოტივი, სახეზეა მიზეზობრივი კავშირი ჩადენილ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, კერძოდ დანაშაულ-ს ჩადენის მოტივი იყო დიდი და განსაკუთრებით დიდი ოდენობის ნარკოტიკულ- საშუალების საქართველოში უკანონოდ შემოტანა, ამდენად, ბრალდებულ-ს ქმედება პირდაპირი განზრახვითაა ჩადენილ-, იგი მართლსაწინააღმდეგო და დანაშაულებრივია.

6. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ- და დამამძიმებელ- გარემოებები:

6.1. ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ- გარემოება საქ. სსკ-ის 53¹ მე-2 ნაწილ-ს თანახმად თავად სპ-----კ ტი-----ის მიმართ დადასტურებულ- ბრალდების არსში მდგომარეობს. რაც შეეხება შემამსუბუქებელ გარემოებას ის სასამართლოს მიერ დადგენილ- ვერ იქნა.

7. სასჯელ-ს გამოყენების დასაბუთება:

7.1. სასამართლო სასჯელ-ს დანიშვნისას ითვალ-სწინებს დანაშაულ-ს ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობა--ა დარღვევის ხასია--სა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ბრალდებულ-ს პირ--ვნებას.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 39-ე მუხლ-ს თანახმად სასჯელ-ს მიზანია სამართლ-ანობის აღდგენა, ახალ- დანაშაულ-ს თა--დან აცილება და დამნაშა--ს რესოციალ-ზაცია.

სასჯელ-ს მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე

ზემოქმედებით, რა--ა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

მოსამართლე სასჯელ-ს დანიშვნისას ითვალ-სწინებს არამარტო ჩადენილ-დანაშაულ-ს სიმძიმეს, არამედ დამნაშა--ს პირ--ვნებასაც, წარსულში ჩადენილ დანაშაულებსა და გამოძიებასთან თანამშრ--მლობას. ოჯახური და სოციალური მდგომარეობისა და დანაშაულ-ს გარემოება--ა გა--ვალ-სწინებით.

გარდა სამართლ-ანობის აღდგენისა, სასჯელ- რესოციალ-ზაციის ერთგვარი ფორმაა და მას პრევენციულ- მნიშვნელობაც გააჩნია სასჯელ-ს გამოყენება დამნაშა--ს გამოსწორებასა და ახალ- დანაშაულ-ს თა--დან აცილებისკენაა მიმართულ-.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსის მე-6 მუხლ- ითვალ-სწინებს ადამიანის კონსტიტუციურ უფლება--ა და თა--სუფლება--ა არამართლობიერი შეზღუდვის დაუშვებლობას, რ--მლ-ს თანახმად პირის დამნაშავედ ცნობა და მისთვის სასჯელ-ს შეფარდება მხოლოდ სასამართლოს უფლებამოსილებაა. უპირატესობა ყოველთვის უ-და მიენიჭოს უფლება--ა და თა--სუფლება--ა შეზღუდვის ყველაზე მსუბუქ ფორმას. აღნიშნულ- მუხლ-ს თანახმად უპირატესობა ყოველთვის უ-და მიენიჭოს უფლება-თა--სუფლება--ა შეზღუდვის ყველაზე მსუბუქ ფორმას, რ--გორც წესი კონსტიტუციური უფლების შეზღუდვა უ-და პასუხობდეს თანაზომიერების მოთხოვნას, რაც გულ-სხმობს უფლების შეზღუდვის პრ--პორციულობის შემოწმებას თანაზომიერი ან მკაცრი ტესტით. კერძოდ, შეზღუდვის კანონიერებისა--ვის ორივე შემთხვევაში შეზღუდვა: 1. უ-და ემსახურებოდეს კანონმდებლობით გა--ვალ-სწინებულ- კანონიერი მიზნის მიღწევას; 2. უ-და იყოს კანონიერი - რ--გორც განხორციელების საფუძვლების, ასევე განხორციელების პრ--ცედურის მიხედვით და 3. შეზღუდვის კანონიერებისა--ვის შეზღუდვა უ-და წარმოადგენდეს ლეგიტიმური მიზნის მიღწევის ერთადერთ ვარგის საშუალებას.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 126¹ მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუ-ქტი, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, ტანჯვა და ფიზიკური ტკივილ-, რასაც არ მოჰყოლ-ა ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლ-თ გა--ვალ-სწინებულ- შედეგი, ჩადენილ- წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, ითვალ-სწინებს - საზოგადოებისა--ვის სასარგებლო შრ--მას ვადით ორასიდან ოთხას საა--ამდე ან თა--სუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

მოცემულ შემთხვევაში ჩადენილ-ა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულ-, რ--მლ-ს მუხლ-ს სანქცია სასჯელ-ს სახით ითვალ-სწინებს საზოგადოებისა--ვის სასარგებლო შრ--მას ვადით ორასიდან ოთხას საა--ამდე ან თა--სუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

სასამართლო ხაზს უსვამს სასჯელ-ს სამართლ-ანობის სწორად განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რ--მ სასჯელ- აუცილებელ- და პრ--პორციულ- უ-და იყოს კანონის საგანმანა--ლებლო მიზნის მისაღწევად, რა--ა გაცნობიერებულ- იქნეს დანაშაულ-ს საფრთხე და გა--ვალ-სწინებულ- იქნეს ბრალდებულ-ს პირ--ვნება.

სასამართლო განმარტავს, რ--მ სასჯელ- ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უ-და იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას უ-და გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასია--ი. სასჯელ-ს კონკრეტულ- სახისა და ზომის განსაზღვრისას სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რ--მ სპ---- --კ ტი-----ი მიერ ჩადენილ-ა ძალადობრივი ხასია--ის დანაშაულ-, რის გამოც მის მიმართ, ზემოაღნიშნულ- გარემოებების გა--ვალ-სწინებით, ბრალდებულ სპ-----კ ტი-----ის მიმართ სასჯელ-ს სახედ გამოყენებულ- უ-და იქნას თა--სუფლების აღკვეთა, ვინაიდან სხვა უფრ-- მსუბუქი სასჯელ-ს გამოყენება ვერ უზრუ-ველყოფს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსით განსაზღვრულ სასჯელ-ს მიზნებს, ხოლო აღნიშნულ- სასჯელ-ს სახე კი ხელს შეუწყობს სამართლ-ანობის აღდგენასა და დამნაშა--ს რესოციალ-ზაციას და რაც პრ--პორციულად და თანაზომიერად იქნება მიჩნეულ- სასამართლოს მიერ, ამასთან, იქნება კანონიერი და ლეგიტიმური მიზნის მიღწევის ერთადერთ ვარგისი საშუალება.

8. აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

სპ-----კ ტი-----ის მიმართ, ახალქალაქის რაიონულ- სასამართლოს მიერ, 2018 წლ-ს 01 ივლ-სის განჩინებით შერჩეულ- აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრ--ბა, უ-და გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილ-:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსის 210-217-ე, 268-ე, 26--ე, 271-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე, 279-ე მუხლებით და არასრულწოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 25-ე მუხლ-თ

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. **სპ-----კ ტი-----ის ქმედება** სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 11¹-126-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „დ“ ქვეპუ-ქტიდან გადაკვალ-ფიცირდეს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 126¹ მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუ-ქტზე და **სპ-----კ ტი-----ს** ძირითადი სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვრ--ს **2 (ორი) წლ-ს ვადით თა--სუფლების აღკვეთა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით;**
2. **სპ-----კ ტი-----ს** სასჯელ-ს მოხდა დაეწყოს დაკავების დღიდან - **2018 წლ-ს 29 ივნისის 05:50 საა--იდან;**
3. **სპ-----კ ტი-----ის** მიმართ ახალქალაქის რაიონულ- სასამართლოს,

2018 წლ-ს 01 ივლ-სის განჩინებით გამოყენებულ- აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრ--ბა გაუქმდეს;

4. არასრულწლოვან დაზარალებულ არ--ნ ტი-----ს და მის კანონიერ წარმომადგენელს ფლ----ა ტი-----ს განემარტოთ არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 25-ე მუხლ-თ ზიანის ანაზღაურებისა და კომპენსაციის მოთხოვნის უფლების შესახებ;
5. განაჩენის ასლები გადაეცეთ საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპრ--ცესო კოდექსის 278-ე მუხლ-თ დადგენილ პირებსა და ორგანოებს;
6. განაჩენი კანონიერ ძალში შედის გამოცხადებისთანავე;
7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბილ-სის სააპელაციო სასამართლოს სისხლ-ს სამართლ-ს საქმეთა პალატაში (ქ. თბილ-სი, გრ. რ--ბაქიძის 7ა) ახალქალაქის რაიონულ-სასამართლოს (ქ. ახალქალაქი, მაშტოცის ქ. #110) მეშვეობით.

მოსამართლე

მა----ზ ენ-----ე